

get ærebe Justitsminister bemærket, at dette vilde stride imod det Princip, der er opstillet i den nylig givne danske Næringslov. Det forekommer mig dog, at man ikke saaledes uden videre kan fordrø, at en Grundføtning, som opstilles i en Lov for Kongeriget, ved første givne Leilighed skal udvides til Færøerne eller gjøres gjældende der, saasnart en blot i nogen Henseende beslægtet Lov bliver givet for disse Der. Thi Færøerne have dog meget eiendommelige Forhold; de have en høist isoleret Beliggenhed og staae vel heller ikke i Velstand lige med de øvrige danske Provindsfer. Naar der nu paalægges en Beskatning, der endogsaa, saavidt jeg veed, er højere, end der ved Næringsloven i Almindelighed bestemmes her i Danmark, vilde det dog for disse temmelig fattige Der være noget haardt, om man antog det for givet, at ganske det samme Princip skulde følges der som her. Dette forekommer mig ogsaa saameget mere at maatte fraraades, som der findes den Eiendommelighed Sted, som jeg ved første Behandling tillod mig stærkt at fremhæve, at Færøerne selv have begjært denne Beskatning i sædeligt Siemend. Det forekommer mig dog ikke værdigt for Staten, naar disse Der selv tilbyde at udrede en saadan Skat, som efter deres Forhold ikke vil blive ganske ubetydelig — thi den kan maaskee endog blive et Par Tusind Rigsdaler om Aaret, og i Forhold til Færøernes Antal vil dette ikke være ubetydeligt — at Staten da strax skulde sige, at den tog Halvdelen. Den danske Lovgivning bør vise den Liberalitet mod Færøerne, at lade hvad disse selv begjære at hde udover det, som Staten har forlangt af dem, ganske komme deres egen Landsdeel tilgode. Jeg forestiller mig, at dette endogsaa er Pligt mod de Mænd, der i Særdeleshed have fremskaldt denne Lov; thi det kan vel neppe omtvives, at den ogsaa vil finde sin Modstand der, og at der vil være Afstillige paa Færøerne, der misbillige den. Naar disse saa mod de Mænd, der have foranlediget denne Lov, kunne anføre, at de ved deres Lovforslag skaffe Færøerne af med maaskee 1,000 Rd. mere til Statskassen, end de behøvede at svare, kan det tjene til at ophidske Stemningen paa Derne imod dem. Jeg tilraader derfor, at hvad der ved denne Lov ind-

kommer, ganske maa komme Færøerne tilgode paa Grund af Landets eiendommelige Forhold og den særegne Omstændighed, at de selv frivilligt have begjært at svare denne Skat.

Jeg kommer nu til et Punkt, i hvilket jeg ikke kan være enig med det ærebe Medlem fra Færøerne, men maa slutte mig til, hvad det ærebe 3die Medlem for 9de Kred. (Vjerring) har udtalt. Det vil vist ikke være passende, om denne Lov tillige blev en Lønningslov, eller at der indførtes et lille Stykke Lønningslov i denne for Lønninger saa fremmede Lov. Endogsaa dens Titel maatte forandres. Thi naar Titelen skulde udtale Lovens Indhold, kunde den dog ikke alene hedde: „Lov angaaende Brændeviinshandel og Brændeviinsubstjænkning paa Færøerne“ og dog indeholde en Paragraph om Syssekmændenes Lønning. Den maatte da hedde: „Lov angaaende Brændeviinshandel og Brændeviinsubstjænkning paa Færøerne samt om forhøjet Løn for Syssekmændene“, og det vilde da let faae det Udsald, at den Deel af Syssekmændenes Løn, der var fastsat i Brændeviinsloven, kom til at hedde Syssekmændenes Drillepenge. Jeg kan derfor ikke tilraade dette, men skal tillade mig at anbefale det Endringsforslag, jeg har stillet, at de Indtægter, der indkomme, skulle deles lige mellem Amtsrepartitionsfonden og Amtsfattiggassen. Jeg har underrettet mig om, at Færøerne ligesom andre Amter i Landet have et Amtsrepartitionsfond, hvis Hensigt er at befordre et godt Landpoliti og give forsøgt Lønning til de communale Embedsmænd. Det ærebe Medlem for Færøerne savner en Politikaske, til hvilken denne Indtægt kunde henvises. Her er den Kasse, til hvilken den passende kan henvises, og fra hvilken der, naar Lagthinget tilraader det, kan gives Syssekmændene et passende Tillæg til deres Løn. Men, vil man sige, er det Ydebe først kommen ind i denne Kasse, vil det ikke blive brugt til Syssekmændenes Understøttelse, men til at nedsaette Amtsrepartitionsfundsafgifterne. Men jeg svarer, at det uden Tvivl er Lagthinget, der her har den afgjørende eller idetmindste en raadgivende Stemme, og dette har jo allerede viist sig tilbøielig til at forhøje Syssekmændenes Løn, og naar Amtsrepartitions-